

“PikkuKakkonen”

Kakkosten sukuyhdistyksen kahdeskymmenesseitsemäs lehti

Kansi: Vernereri ja Viljami Kari ja Raija Kakkosen lapsenlapset juhannussaunassa.

Hyvät sukulaiset

Onpa eletty melkoista aikakautta viimeisen parin vuoden aikana. Korona koetteli kovastikin. Siitä kun alettiin selvittää, niin eikös Venäjä esittänyt lännelle vaatimuslistan turvallisuusjärjestelyistä. Esittäessään vaatimuksensa, tiesivät vallan hyvin, ettei länsi niihin voi suostua. Niinpä oli taas hyvä syy aloittaa sotatoimet naapurimaahan, tällä kertaa Ukrainaan. Tuntui uskomattomalta, että Euroopassa tällaista tapahtuisi. Suomessa reagoitiin muuttuneeseen tilanteeseen nopeasti. Kansan parissa Natomyönteisyys lisääntyi hetkessä. Oli aika lunastaa Nato-optio hakemalla Natojäsenyyttä. Länsi asetti Venäjälle kovia pakotteita. Suomalaiset yritykset ovat lähes kokonaan lopettaneet toimintansa Venäjällä. Energian tuonti Suomeen Venäjältä on loppunut kokonaan. Polttoaineiden hinnat olivat jo ennen Venäjän ”erikois-operatiota” noussut ennätyslukemiin. Kyllä sen on huomannut autoa tankatessa. Tämä koettelee etenkin kuljetusalaa sekä haja-asutusalueella asuvia ihmisiä. Siellähän ei juuri julkista liikennettä ole, oma kulkuneuvo ainoa vaihtoehto. Mitenkähän se kansalaisten yhdenvertaisuus tässä tapauksessa toimii.

Maataloustuottajien toimeentulo on puhuttanut myös paljon. Energian ja lannoitteiden hintojen nousu on syönyt ennestään tuottajan toimeentuloa. Ilmastomuutoksestaakin syytetään osittain

viljelijöitä ja karjan kasvattajia. Eipä siis ihme, että tilojen lopettajia ilmaantuu vuosi vuodelta enemmän ja enemmän. Kuinka käy Suomen huoltovarmuuden tässä suhteessa.

Työmarkkinaneuvotteluissa on suuria vaikeuksia juuri nyt ja vaikeudet jatkunevat pitkälle tulevaisuuteen. Hoitoalan työntekijäjärjestöt ja työnantajat ovat kaukana toisistaan tavoitteidensa kanssa. Työntekijäliitoissakin tuntuu olevan erimielisyyttä ja kateutta. Toinen ei saa saada enemmän kuin toinen. Saapa nähdä onko syksyllä hoitajia sairaaloissa ja terveyskeskuksissa. Inflaation nousu ei varmaankaan helpota sopimusneuvotteluita, kun uusista työehdoista aikanaan neuvotellaan. Mitenkähän meidän eläkeläisten neuvottelut sujuvat, kai mekin jotakin kompensatiota saadaan.

No kylläpä tästä tuli nyt surullinen juttu, mutta onneksi kesä on edessä ja aurinko paistaa lämpimästi (joidenkin mielestä liiankin lämpimästi). Tänä kesänä sukuyhdistyksen varsinainen kokous järjestetään Jyväskylässä. Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat ja juodaan kahvit päälle. Yritetään taas kesällä 2023 järjestää myös muuta ohjelmaa.

*Hyvää kesää kaikille!
Eero Kakkonen*

Sukukirja ISO KAKKONEN I

Lukuisten kyselyiden jälkeen päätimme tilata sukukirjastamme 25 kappaleen lisäpainoksen. Kirja on tehty hyvin kaappansa, jäljellä on enää viisi kappaletta. Kirjan hinta on 100 euroa lisättynä mahdollisina postituskuluina.

Myös isännän viirejä on jäljellä viisi kappaletta. Hinta 75 euroa lisättynä postituskuluilla. Kyseisiä tuotteita voi tilata Eero Kakkoselta puh. 0400679328 tai e-mail eero.kakkonen@elisanet.fi

MUUTOKSET JA LISÄYKSET SUKUTIETOIHIN

Muutokset ja lisätiedot voi lähettää osoitteeseen
Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätie 20 C 40,
20100 TURKU
kakkonjo@gmail.com
jouni.ju.kakkonen@luukku.com
puh 040 567 0407

Muutokset jäsenrekisteriin

Muistathan ilmoittaa mahdolliset
osoite yms. muutokset
Leena Kakkoselle
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
leenam.kakkonen@elisanet.fi
puh 050 372 8622

KOKOUSKUTSU

Kakkosten sukuyhdistys ry:n vuosikokous pidetään Jyväskylässä Jyväsjärven rannalla sijaitsevassa Finlandia Hotel Albassa lauantaina 20.8.2022 klo 14.00 alkaen. Osoite Ahlmaninkatu 4.

Ohjelma:

klo 14.00 Ilmoittautuminen

klo 14.15 Vuosikokous, sääntömääräiset asiat

klo 15.00 Kahvi/tee/mehutarjoilu sekä vapaamuotoinen seurustelu

Tarjoilun järjestämiseksi ilmoittautumiset ja toiveet erikoisruokavaliosta 29.7.2022 mennessä:

Raija Vassinen
raija.vassinen@gmail.com
050 593 6220

Eero Kakkonen
eero.kakkonen@elisanet.fi
040 067 9328

Postipankin ja lentotullin tulisi palata asiakasrajapintaan

Määräajat ovat juridiikassa tärkeitä.

Posti tehostaa palveluitaan. Tarkoittaako tämä lisäarvopalveluita? Tietosuojaan parantamista tai keräilylaatikoiden lisäämistä? Esimerkiksi ”lähetä jouluposti ajoissa” -ohje ei näytä reilussa 60 vuodessa muuttuneen.

Kotimaan joulutervehdykset olivat perillä, jos laittoit kortit punaiseen keräilykuoreen joko 14.12. tai 19.12.2021 mennessä. Postimaksu oli joko 1,30 tai 1,90 euroa.

Kun Posti- ja lennätinlaitos vuonna 1959 opasti lähettämään joulupostin ajoissa se antoi määräajat: kirjeet ja kortit viimeistään lauantaina 19.12.1959. Paketit – vaikeiden yhteyksien taakse- 17.12.1959. Lähipaikkakunnan paketin osalta maanantai 21.12.1959 päti eikä rautateiden varsillemkaan joululahja jäänyt toimittamatta, jos välitti viimetingan ruuhkan ja asioi 18.12. mennessä posti- ja lennätintuomipaikassa.

”Sä tilaat, mä tuon”. Onko kansalainen täten asiakassuhteessa postiin? Postin vision palvelulupausta ja lakisäateistä yleispalveluvelvoitetta on ehkä avittanut selkeä nimikointi postilaatikossa ja lumikinosten poisto kaduilta ja pientareilta.

Työvoiman ulkopuolella on Tilastokeskuksen mukaan 1 396 000 henkilöä (15-74 – vuotiaita). Työttömiä työnetsijöitä on 164 000. Työ- ja elinkeinotoimistoissa ja kuntakokeiluissa on 252 700 työtöntä.

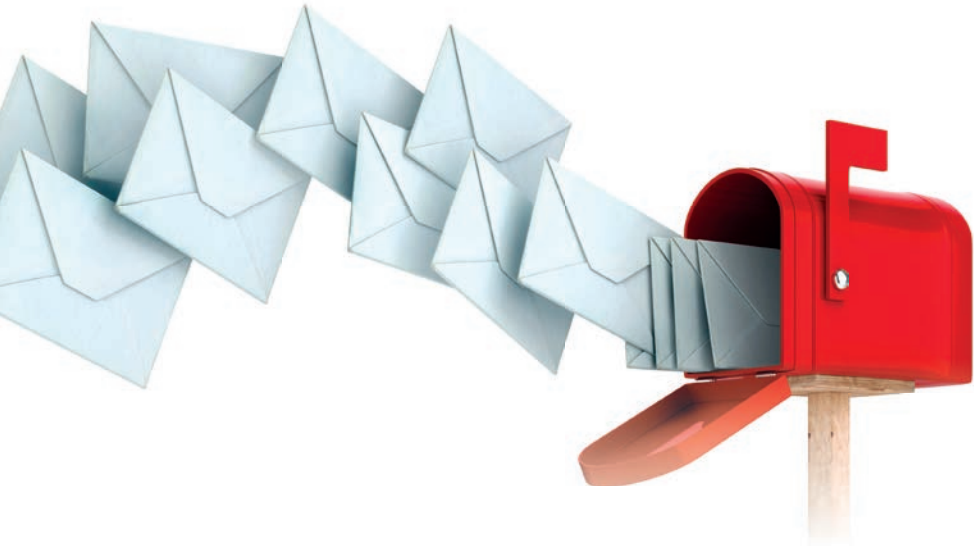
Suomen väestö - 5 533 793 – sijoittuu Helsinkiin (656 920 asukasta) ja ns. harvaanasutuille alueille.

Paperipostia kulkee, joten tehostetaanko valvontaa? Postin keräilylaatikoissa voi yhä havaita 0200 -alkuisia palvelunumeroita. Jos on ollut tarkoitus, että kansalaiset omavalvonnan osalta soittaisivat numeroihin 0200 71000 ja 0200 27100, niiden pitäisi toimia.

Posti palvelee R-kioskeissa. Ja elintarvekelikliikkeen yhteydessä. Maaseudun asiamiespostit ja verkon palveluinnovaatiot tunnetaan.

Postinumeroit ovat kestäneet aikaa. Ne ovat erottelleet kantopiirilajittelun postilokerosta.

Posti oli vuosia jaettu käsittelyn, kuljetuksen ja jakelun suhteen ykkös- ja kakosluokkaan. Kokouskutsut ja kutsukortit kulkivat kolmessa päivässä. Hääkutsu kannatti lähettää ykkösluokan kirjeen ja maksaa kirjeen postimaksu; kulku aika

kaksi työpäivää. Leimaus jätti arkistojäljen, joka rinnastui todistusvoimaisena jopa kirjaamoiden diaarinumeroihin tai työaikaleimaukseen.

Palvelun saamisen lakkaaminen voi olla jo tosio. Kun polttopisteessä on asiakasnäkökulma, eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisut edustanevat sitä - laillisuusvalvonnan puitteissa.

Oikeusasiamiehen tehtävä on perustuslain 109 §:n 1 momentin mukaan valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä muutkin julkista tehtävää hoitavat tahot noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa.

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain perusteella toiminta perustuu kanteleiden ja omien aloitteiden käsittelyyn sekä tarkastusten toimittamiseen (3, 4 ja 5 §). Oikeusasiamies antaa harkintansa mukaan myös lausuntoja. Niitä annetaan pääsääntöisesti kuitenkin vain lainvalmistelusta vastaaville tahoille, lähinnä ministeriöille ja eduskunnan valiokunnille niiden käsitellessä hallituksen esityksiä lainsäädännöksi tai muita tehtäviinsä kuuluvia asioita.

Usealla on rinnakkaisosoite. Suomessa asuu yksin 31 865 yli 90 vuotta täyttänyttä. Satavuotiaita

miehiä on 152 ja naisia 886. Neliökilometriä kohden asuu 18,2 asukasta.

Verkkokauppa ja paketit tuovat kasvua. Kivijalkatoimipiste lisää kiinteistökustannuksia. Kun mittarina on liike ja havaitseminen, postiauto voisi ehkä yhteispalvelulla ”postipankkina”? Ehkä myös lentotullin kanssa?

Jos postilähetyksen arvo on ollut vähäinen (22 euroa), lähetystä ei ole tarvinnut tullata. Käsitelymaksua ei ole tarvinnut maksaa. Tullauksen voi tehdä itse verkossa tai tullaustoimeksianto lähetetään postin huolintaan liitteineen. Sujuvuutta voisi ehkä lisätä yhdistämällä toimintoja? Mikä on asiassa laillinen ja oikeudenmukainen menettely?

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnalla ei ole neuvontapalvelua eikä sillä ole yhdenvertaisuuslain 20 § 2 momentin mukaista toimivaltaa antaa lausuntoja yksityisille henkilöille.

*Maarit Lehtihaara
Taloussosiologi ja lakiasiantuntija
Uusimaa ja Varsinais-Suomi*

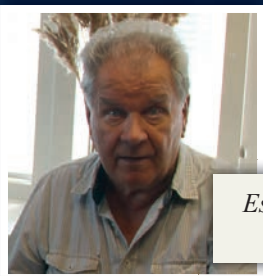
Onnea sukuyhdistykseen

*Kyösti Kakkonen 90v.
Siltakylä*

*Kaija Karvinen 70v.
Turku*

*Esa Kakkonen 85v.
Joensuu*

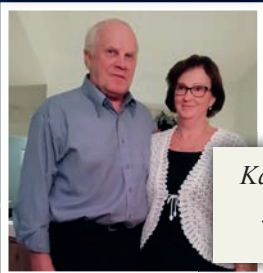
*Olavi Ratilainen 70v.
Joensuu*

*Seija Kakkonen 75v.
Polvijärvi*

*Airi Kakkonen 60v.
Hammaslahti*

*Kari Kakkonen 75v.
ja Raija-vaimo
Vaajakoski*

*Mauri Norha 60v.
Kirkkonummi*

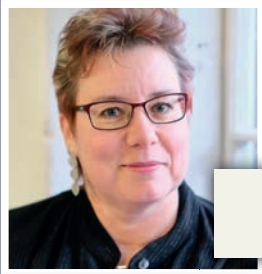
n jäsenille

Tiedot perustuvat sukuyhdistyksen jäsenrekisteriin,
kaikilla jäsenillä ei ole syntymäaikaa rekisterissä
tai he eivät halua niitä julkaistaviksi.

*Timo Kakkonen 60v.
Joensuu*

**Arvo Sykkö 85v.
Rajamäki**

*Virve Airo 50v.
Haarajoki*

**Helena Brooks 75v.
Vantaa**

**Pertti Kakkonen 75v.
Lappeenranta**

*Kari Kakkonen 50v.
Helsinki*

**Kokkonen Riitta 75v.
Kotka**

**Helena Haverinen 75v.
Joensuu**

**Maritta Lieste 70v.
Rovaniemi**

Seikkailuvuoteni

MUUTOSTEN VUOSI

Istun mummon ja vaarin luona Helsingissä keittiön pöydän ääreen ja katson ulos aurinkoiselle parkkipaikalle. Lämpöä on varjossa olevan mitarin mukaan 18 astetta ja kevyt kesätuuli heiluttaa puiden oksia. Istuin tässä samassa paikassa hieman yli vuosi sitten hyvin erilaisissa tunnelmissa. 23.5.2021 kello 21.35 istuin tämän saman pöydän ääressä ja kävin läpi muistiinpanojani, joita olin tehnyt seuraavana päivänä olevaa oikeustieteellisen tiedekunnan pääsykoetta varten. Elätelin toiveita paikasta Vaasassa tai Turussa, mutta henkisesti olin valmistautunut välivuoteen ja töihin siivoojana. Olin pettynyt, etteivät ylioppilaskokeideni arvosanat riittäneetkään opiskelupaikkaan. Toisaalta en osannut edes suhtautua enää tuona iltana pääsykokeeseen vakavasti, sillä sisään pääsy tuntui mahdottomalta ajatukselta.

Paljon on muuttunut tuosta hetkestä. Pääsykokeiden jälkeen lukion viimeisen vuoden jälkeinen kesäloma jatkui töiden parissa, siivoojana. Olihan siinä lakkiaisetkin välissä. Kesän ajan tein 42-tuntista työviikkoa ja heräsin töihin jokaisena arkipäi-

väpäivänä ja lauantaina kello 4.10 aamulla. Kesän aikana opin nauttimaan siivoajan työstä ja sain ihania työkavereita ikäeroista huolimatta. Kerroin heille, miten olin yrittänyt oikikseen mutta nyt suuntaamassa sittenkin kohti välivuotta. Kerroin suunnitelmistani välivuodelle; aion tehdä töitä ja kerätä rahaa, jotta voisin koronan helpotuttua matkustella, aion pitää hauskaa ja rentoutua kolmen erittäin raskaan lukiovuoden jälkeen.

HETKI, JONA KAIKKI MUUTTUI

Kuten arvata saattaa kesäni ei kovin jännittävä ollut, sillä suuren työmäärän lisäksi aikaa ja jakamista ei juuri muuhun jäänyt. Kerkesin kuitenkin nauttimaan auringosta, puhumaan politiikasta, palamaan useasti, viettämään terrassikesää, matkustelemaan Suomen sisällä ja leipomaan monia kauniita kakkuja. 7.7.2021 kaikki muuttui kun avasin ensimmäistä kertaa kesän aikana opintopolun, sillä tuona päivänä pääsykokeiden tuloksien kuuluu ilmestytävä sivustolle. Järkytykseksi huomasin, että olin sittenkin jo aikoja sitten tullut valituksi todistusvalinnalla, en Vaasaan, en Turkuun, vaan Rovaniemelle. Pääsykokeista sain pisteitä -2, jos joku tätä jäi pohtimaan. 7.7.2021 kello 17.41 olen julkaissut someen kuvan kuvatekstillä ”Pääsin oikikseen. En halua mennä.” Opiskelupaikan vastaanottaminen tietäisi kaikkien välivuoden suunnitelmieni romuttumista. Huolellisesti ja järkevästi tehdyn suunnitelman hylkääminen tuntui pelottavalta, epärationaaliselta, äkkikipaiselta, hullulta repäisyltä, eikä yhtään minulta. Sitä paitsi kuka haluaisi muuttaa 600 kilometrin päähän Rovaniemelle?

Lopulta työkaverien innostuksen ja kannustuksen sekä muiden ihmisten painostuksen seurauksena päätin kuitenkin ottaa opiskelupaikan vastaan. Sitten alkoikin kiireellä asunnon etsiminen, sillä opinnot alkaisivat jo elokuun lopussa.

FUKSIVUOTENI UUDEN JA TUNTEMATTOMAN KESKELLÄ

20.8.2021 pakkasin tavarani ja lähdimme ajamaan papan pakettiautolla kohti Rovaniemeä ja

uutta kotiani. Ensimmäisiin opiskelijabileisiin menin 21.8.2021 illalla. Ensimmäinen oikisvuosi lähti muutenkin ryminällä käyntiin, kun ensimmäisen kurssin aikana meille mainostettiin edellisen vuoden 95:n hylkyprosenttia tuosta kyseisestä kurssista, varallisuus oikeudesta. Olin tottunut selviämään koulusta melko helpolla ja järkytyin kun avasin 1500:n sivun tenttiaineiston, jonka opetteluun oli kuukausi aikaa.

Suuresta vaaditusta työmäärästä huolimatta ensimmäinen vuoteni yliopistossa sujui hyvin. Olin ensimmäisessä tentissä läpi päässeen 20 prosentin joukossa, aloin huomata mitkä oikeuden alat kiinnostavat ja mitkä eivät niinkään. Vietin paljon aikaa uusien opiskelukavereiden kanssa ja samalla harjoittelin itsenäistymistä. Talvella sain kauan odotetut haalarit ja ompelin haalarimerkkejä, mikä osoittautui haastavaksi. Minulle selvisi, että olen hyvä väittelemään. Opin menemään siitä mistä aita on matalin ja toisaalta patistelemaan itseäni lukemaan pitkiä tenttimateriaaleja. Kävin myös poikaystäväni kanssa Lissabonissa. Tuo reissu oli ensimmäinen ulkomaanmatkani ilman vanhempiani tai mummoa ja vaaria, jos kielikursseja ei lasketa, enkä laske. Kaikin puolin fuksivuoteni oli menestys ja samaan aikaan floppi kun en pettymykseksi kyennytäkään enää yliopistossa täysiin koepisteisiin.

KEVÄT JA PAKKO PÄÄSTÄ KESÄTÖIHIN
Kevään aikana täytyi hakea kesätöitä. Olin työhaussa erittäin aktiivinen ja hain paikkoja mm. Kelalta, S-Keskimaalta ja VR:ltä. Oman alani töitä en uskaltanut vielä hakea. Pikkuhiljaa kevään myötä ja monta kymmentä ”kiitos mielenkiinnostasi, valitettavasti valintamme ei kohdistunut sinuun” -vastausta saatuaan aloin ymmärtämään, että kesätöiden haku ei sittenkään helpotu lukion jälkeen. Jokainen työnantaja vaatii nimittäin jopa kesätyöläiseltä kokemusta alalta ja jos kokemusta ei ole, ei pääse töihin keräämään tuota kokemusta ja kun tuota kokemusta ei ikinä pääse keräämään, ei tuota

kokemusta tule ja täten en pääse ikinä töihin, sillä työnantajat vaativat kokemusta alalta.

Kevään viimeinen kurssimme oli kauppaoikeudesta ja kesätyöttömänä ajattelin alasta inspiroituneena muuttaa kesäksi kotiin opiskelemaan kesäyliopistoon taloustiedettä. Jälleen kerran, kuten edellisenä keväänä, olin jo valmistautunut siihen, että asiat olivat menneet pieleen ja nojauduin nyt täysin varasuunnitelmaani; kesäyliopistoon ja vanhemmilla asumiseen. Elätelin kuitenkin edelleen toiveita kesätöistä ja nyt laajensin hakuluettani Jyväskylän ja Rovaniemen lisäksi Helsinkiin. Olin jo etukäteen päättänyt, että feissariksi, puhelinmyyjäksi tai siivoojaksi en enää ryhdy, kahteen ensimmäiseen työn tyydyden vuoksi ja viimeiseen kello 4.10 tapahtuvien herätysten vuoksi, mutta jokaista muuta toukokuun alussa vielä vapaana olevaa paikkaa hain. Hakukohteet olivat lähinnä vaatealiikkeitä ja tajusin kyllä osaamattomuuteni, joten työnhakukirjeeni olivat lähinnä anelukirjeitä, ”tarvitseen todella tätä työtä, antakaa minulle mahdollisuus”. Toukokuun 5. päivä olinkin saanut kaikki hakemukset lähetettyä.

Heti seuraavana aamuna heräsin puhelimen värinään. Soittaja oli ystävällinen nainen, joka kutsui minut Stockmannille työhaastatteluun. Telian ja DNA:n mastoissa lähellämme tehtiin tuona päivänä korjaustyötä, joten puhelu pätki kamalasti ja välillä katkesi kokonaan. Puhelu oli yksi katastrofi, mutta sain itselleni sovittua ryhmätyöhaastattelun. Samana päivänä minulle soitettiin vielä useasta muusta hakemastani kesätyöpaikasta, mm. Tiger of Swedeniltä, ja jokaisessa puhelussa toistui sama kaava; puhelu pätki ja katkesi vähintään 30 sekunnin välein. Tilanne oli melko nolo, mutta lopputuloksena oli se, että sunnuntai-iltana lähdin isän kyydillä Helsinkiin tarkoitukseni mennä useaan työhaastatteluun viikon aikana.

KUN KAIKKI MUUTTUI, TAAS

Maanantaina oli vuorossa Stockmannin ryhmä-

haastattelu. En ikinä ollut ollut ryhmätöyhaastattelussa ja pelkäsin tilannetta kuollakseni, sillä tiesin olevani hiljainen ja ujo ryhmässä enkä siksi uskonut kykeneväni antamaan hyvää kuvaa itsestäni.

Haastattelun alkaessa pelkoni voimistui kun tajusin jokaisen muun haastateltavan olevan tradenomiopiskelija tai vähintään merkonomi ja lisäksi jokaisella oli kokemusta vaatteiden myynnistä. Itse taas olin lukion juuri suorittanut oikeustieteen opiskelija, jolla ei ollut myynnistä kokemusta, ei muodin alalta tai muutenkaan. Positiivisena puolena selvisin haastattelusta hengissä, vaikka omiin korviini puheeni ja argumentointini oli heikkoa ja epäselvää.

Noin tunti haastattelun jälkeen puhelimeni soi. Puhelimessa oli toinen haastattelijoista, joka kysyi, mitä mieltä olin haastattelun onnistuneisuudesta omalta osaltani. Kerroin rehellisesti, ettei haastattelu tainnut hyvin mennä ja että minun osaamiseni ja kokemuksenikin taisi olla lievästi sanottuna vajaata muihin haastateltaviin nähden. Haastattelija naurahti ja sanoi, että he näkivät kyllä asian hyvin eri tavalla. Heidän mielestään olin loistanut haastattelun keskustelutehtävissä keskustelun johtamistaidoillani ja heille oli ilmeistä, että olin hyvä myymään asioita. Seuraavaksi hän kysyi onnistuisiko töiden aloittaminen jo seuraavana päivänä. Niin muut haastattelut jäivät käymättä.

Näin suunnitelmani olivat jälleen muuttuneet hetkessä. Olinkin nyt yllättäen Helsingissä tekevässä töitä muodin myynnin parissa. En voinut uskoa tätä. En olisi ikinä uskonut pääseväni kyseiselle alalle töihin, varsinkaan Stockmannille. Työt lähtivät kuitenkin nopeasti sujumaan ja kävi ilmi, että kyseinen työ olikin juuri minulle sopiva. Jokainen työpäivä tuntui, ja tuntuu edelleen kivalta, kevyeltä ja ihanalta raskaan opiskelun rinnalla. Olin löytänyt työn, jossa olin oikeasti hyvä ja josta aidosti nautin.

SUMMA SUMMARUM

Viimeisin vuosi on tuntunut seikkailulta. Seikkailulta, jota suosittelisin jokaiselle. Poikaystä-

väni isä sanoi, että teen yllättäviä muuttoliikkeitä ja tottahan se on. Muutin syksyllä yllättäen Rovaniemelle sitten takaisin Jyväskylään ja nyt Helsinkiin, kaikki vain alle yhden vuoden aikana. Jokaisen muuton yhteydessä olen joutunut luopumaan ihmisistä ympärilläni ja toisaalta löytänyt uusia ystäviä. Toiset ihmiset taas ovat pysyneet elämässäni rajujen muutosten myötä ja kiitos siitä heille. Jokaisen muuton jälkeen olen joutunut rakentamaan uutta elämää jälleen nollassa ja samalla käsitykseni itsestäni on muuttunut.

En enää näe itseäni turvallisuudenhakuisena ihmisten miellyttäjänä vaan seikkailevana repäisyjä tekevänä itsenäisenä nuorena aikuisena. Nykyään kokeilen mielelläni uutta ja en pelkää olla epätäydellinen. Olen oppinut, että myös minä saan epäonnistua. Olen myös vähitellen päässyt irti muiden ihmisten miellyttämisestä ja ymmärtänyt, että kunhan minä voin hyväksyä valintani ja elää niiden kanssa, ei muiden niitä tarvitse ymmärtää. Olen myös oppinut, että asioiden yllirationalisointi ei ole hyödyllistä ja välillä päätöksiä voi tehdä suurilta osin fiiliksellä.

Istun edelleen pöydän ääressä tuijottamassa lämpöiseen kesäpäivään. Vuodessa olen päätynt epävarmasta pääsykokeisiinlukijasta iloiseksi ja elämästä nauttivaksi opiskelijaksi. Välillä maise-man vaihto ja uusi alku on hyvä valinta ja kuten sanoin, en kadu yhtäkään valintaa enkä ajattele, että tämä seikkailu olisi nyt opiskelupaikan ja työpaikan vuoksi saapunut päätökseen. Aion jatkaa vielä seikkailuani, äkkipikaista paikkakunnan vaihtoa, uusien harrastusten kokeilua, itseni etsimistä, uusien ihmisten tapaamista ja vanhoista irti päästämistä sekä hauskanpitoa ja maailmankuvani sekä asenteideni kehitystä. Nuorena sitä on helpompi tehdä, kun vakituisen työpaikan tai lapsien kanssa. Tästä hetkestä täytyy siis ottaa kaikki ilo irti. En tiedä palaanko enää Jyväskylään asumaan tuttuun ja turvalliseen ympäristöön tai opiskelujeni jälkeen Rovaniemelle tuttujen tulevaisuuden kollegoideni keskelle, mutta suunta on ainakin joka tapauksessa oikea.

*Hyvää kesää rakkaat sukulaiseni!
Salla Kakkonen*

Menestystä yhdistyksen jäsenille

Kari Kakkonen on saanut Tieturin ja TestausOSYn vuosittain jakaman vuoden testaaja 2021 tunnustuspalkinnon. Valinnan perusteluissa mainitaan mm. ”Hän on monipuolinen ja pitkä tausta testauksesta, on aidosti innostunut kaikesta testaukseen liittyvästä. Kari on ahkera, luotettava ja ystävällinen. Todellinen testauskulttuurin edistäjä ja sillanrakentaja Suomessa.” Edellisessä Pikku-Kakkosessa oli kirjoitus Karin saamasta ohjelmistotestausalan palkinnosta.

Jyväskyläläinen **Saana Kakkonen** oli voittamassa Futsal tytöt 18 vuotta Suomen Mestaruutta Kampuksen Dynamon (KaDy) joukkueessa. Lopputurnaukseen Tampereelle oli selvinnyt alkukarsinnoista kahdeksan joukkuetta. Välie-

rässä kaatui Haukiputaan HauPa rangaistuspotkukilpailun jälkeen 4-3. Lopputelussa vastassa oli FC Honka Espoosta. Honka kaatui ryskyen 4-2.

Eipä jäänyt Saanan **Joona** veli siskoaan huonomaksi. Joona oli vuorostaan voittamassa Salibandyn pojat 16 vuotta Suomen Mestaruutta Jyväskylän Happeen joukkueessa. Puolivälierissä kaatui Nokian KrP ottelu voitoin 2-1. Samoin numeroin tuli myös voitto välierissä Tampereen Ilveksestä. Lopputelut Oululaista OLSia vastaan olivat tiukkoja, mutta niin vain sekin ottelusarja kääntyi Happeen voitoksi 2-1.

Paljon Onnea menestyneille!

Kakkosten sukuyhdistys

Hallitus Eero Kakkonen, puheenjohtaja
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
puhelin 0400 679328
eero.kakkonen@elisanet.fi

Kyösti Kakkonen
Mulonniementie 190, 80330 Reijola
kyosti.kakkonen@k2.fi

Eila Hyvärinen
Hepomäentie 10, 80140 Joensuu
puhelin 040 7276745
hyvaeila@gmail.com

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätie 20 C 40, 20100 Turku
puhelin 040 5670407
kakkonjo@gmail.com

Rajja Vassinen
Lähdetie 1, 40530 Jyväskylä
puhelin 050 5936220
rajja.vassinen@gmail.com

Eero Autere
Aittarivi 6 as 7, 01660 Vantaa
puhelin 040 5383158
eero.autere@elisanet.fi

Tea Vänskä
Koulukatu 45 A as 12, 80100 Joensuu
puhelin 050 4952816
vanskatea@gmail.com

Hallituksen sihteeri ja jäsenrekisteri

Leena Kakkonen
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
puhelin 050 3728622
leenam.kakkonen@elisanet.fi

PikkuKakkosen toimitus

Eero Kakkonen
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
eero.kakkonen@elisanet.fi

Sukututkimus

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätie 20 C 40, 20100 Turku
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Sukuyhdistyksen jäsenmaksut

Aikuisjäsen 25 eur/v
lapsi (alle 18 v.) 10 eur/v
Pankkitili Nordea FI5610403500363472